

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Kristina Maňáková		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design - Design skla		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2021/2022
Název práce	Konstrukce a dekonstrukce		
Oponent práce	MgA. Vojtěch Skácel		

Kristina Maňáková se v diplomové práci zabývá *kruhem*. Zkoumá kruh v různých rovinách, jak v úrovni symbolické a filozofické, v jeho duchovním významu s důrazem vzhledem k architektuře, či místu, ale i kruhem jako základním geometrickým symbolem–znakem.

Teoretická i praktická část diplomové práce Kristiny Maňákové se opírá o dlouhodobý a víceletý zájem o zkoumání *Kruhu*, a to uceleně během let studií v Ateliéru Design skla u prof. Petra Stanického. Vráťím se proto ještě k předešlé tvorbě, která vznikala v průběhu posledních několika let a zcela jasně navazuje na výslednou podobu objektů a instalace finální diplomové práce. Návaznost vidím především v rozvíjení práce s využitím další médií a přístupů, konkrétně performativních akcí, expresivní malbě kruhem, práci s textem, ale i ohledávání jednoduchosti geometrických forem v objektech: *Kužel* (2019), *Kružidlo* (2019, Wrocław), *Symetrála* (2020, 2021), *Kruhy na skle* (2021), *Kružidlo* (2021), ale i s přesahem k efemérnějším přístupům např. v akcích a performancích: *Signal* (2020, texty, site-specific, Galerie Komnata), *Pout'* (akce, 2021), *Ledem* (video, texty, 2021).

V rešerši teoretické diplomové práce Kristina Maňáková zmiňuje několik autorů a jejich projekty, se kterými vidí podobný inspirační zdroj (např. Stanislav Kolíbal, Lada Semecká, Juraj Gábor). Samozřejmě nejjasnější pokus o uchopení kvadratury kruhu se zabýval mistr Leonardo da Vinci ve studii Vitruviánského muže, kde se objevuje nejen lidské tělo vkreslené do kružnice, ale i do čtverce, ukotvení do hmoty, princip, jenž autorka také záměrně uplatňuje v objektově materiální rovině instalace.

Konečným východiskem praktické diplomové práce je jednotná série čtyř železo-betonových kinetických objektů, *Symetrála*, *Kružidlo*, *Kružidlo s hrotem* a *čtvrtý objekt Kónus*, které svým pohybem vepisují do daného prostoru kružnice působením vlastní váhy a také drobením vlastní vahou vepisují záznam kružnice, nebo její část. Celková instalace je koncipována jako konkrétní site-specific instalace, aktuálně do prostoru haly 94. budovy areálu Svit ve Zlíně. V instalaci se objevuje zřetelná poetika vpisování do místa, pomocí jednotlivých samostatných objektů, které jsou rozměry a velikostí přesně zasazeny do parametrů architektury zmíněného místa. Autorka sama hovoří o určité prostorové formě „haiku“. Zde

se opět vynořuje myšlenka „o vepsaném“, kde se dostáváme jak k prostorové poezii, do které se našim fyzickým dějem vepisujeme, ale také k Heideggerově ontologii *Bytí a Jsoucná* v kvadratuře kruhu. Velmi pozitivně oceňuji, že od počátku Kristina Maňáková pracovala s celkovým zasazení objektů, celkovou instalací, vzhledem prostoru zmíněné svitovské haly. Považuji za vhodnou konečnou volbu materiálů, které neodvádějí pozornost k efektnosti, ale naopak koncentrují pozornost na celek a myšlenkový obsah díla jako celku. Setkáváme se tak s dílem, které příjemně komunikuje nejen s divákem a přímo ho propojuje s objekty, ale i konkrétní architekturou.

Doporučuji diplomovou práci Kristiny Maňákové k obhajobě a navrhuji známku A – výborně.

